

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא אביגיל פריי

תובע אורי קנר

נגד

נתבע גיא לוי

פסק דין

1. לפני תביעה לפי חוק איסור לשון הרע התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע") במסגרתה טען התובע כי הנתבע פעל בניגוד להוראות חוק איסור לשון הרע והוציא דיבתו רעה.
2. במועדים הרלוונטיים שימש התובע כאחד מהחוקרים שחקרו את החשדות שהועלו כנגד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו במסגרת הפרשות המכונות "3000" ו-"4000" והנתבע משמש כדובר תנועת "הליכוד".
- במהלך הדיונים שהתנהלו במסגרת הפרשיות האמורות, נחקר התובע כעד מטעם התביעה. בעקבות עדויותיו של התובע בבית המשפט, הנתבע פרסם בחשבונו ברשת "הפייסבוק" את הפרסום הבא, אשר יובא לנוחות הצדדים להלן:
- "המפכ"ל רוני אלשיך: יאח"ה יכולה להקים וגם להפיל ממשלות".
- החוקרים מפנימים את המסר והחוקר קנר אומר לגנור: "אם אתה לא רוצה משפט... מה שיש לך בראש יכול להפיל ממשלות".
- ככה נראית ההפיכה המשטרית האמיתית.
- צילום הפרוטוקול מתוך עמוד הטלגרם של עמית סגל" (להלן – "הפרסום").
- לפרסום צורפו עמוד מפרוטוקול שהינו כנראה תמלול פרוטוקול חקירה וכן צילום כותרת ידיעה עיתונאית.
- לטענת התובע, הנתבע פרסם מפיו של התובע דברים שלא נאמרו על ידו וזאת מתוך מטרה לפגוע בתובע ולציירו באור שלילי ומבזה.
- לטענת התובע האמור בפרסום מייחס לתובע השתתפות בהפיכה משטרית וכאמור- המדובר בלשון הרע נטולת כל בסיס.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

3. הנתבע טען כי אין המדובר בלשון הרע, כי המדובר בהבעת עמדתו האישית על התנהלותו הפסולה של התובע במסגרת החקירות שנהלו על ידו; כי בית המשפט מתח בעבר ביקורת על התנהלות התובע וכי הביקורת שהטיח בתובע היתה אמת לאמיתה.

4. לאחר שהתקיים דיון במעמד הצדדים ביום 15.9.2025, ביקש בית המשפט לעיין בתמלול החקירה שציטט ממנה הובא לכאורה על ידי הנתבע במסגרת ההודעה נשוא התביעה. משהמדובר בחלק מתמלול חקירה שהינה חלק מההליך משפטי מתנהל, ביקשה הפרקליטות, אליה הועברה בקשה לעיון בתמלול, לאפשר עיון מוגבל בעמודים מתוך אותה חקירה. בשים לב לתוכן ההודעה הממוקד בציטוט מתוך החקירה, אישרתי, לאחר קבלת עמדות הצדדים, להעביר 7 עמודים מתוך החקירה על מנת לעמוד על הקשר (קונטקסט) האמירה המצוטטת במסגרת פרסום הנתבע.

יצוין כי הנתבע ביקש לקבל את מלוא אלפי עמודי הפרוטוקול, אולם בשים לב לעובדה כי המדובר בתביעה קטנה, על כל המשתמע מכך וכאמור לאור ניסוח ההודעה נשוא התביעה, מצאתי כי נכון להסתפק במספר מצומצם של עומדים מתוך החקירה.

5. כפי שגם עלה במסגרת הדיון, אין חולק כי התובע אמר לנחקר את המילים **"מה שיש לך בראש יכול להפיל ממשלות"** (ראו עמ' 60 לתמלול החקירה שצורף לתיק בית המשפט). נותרה לפיכך מחלוקת על אמירת המילים **"אם אתה לא רוצה משפט" - ...** וכך גם טען התובע במהלך הדיון, שכן ממילים אלה משתמע לטענתו כי הוא מבקש לקחת לעצמו סמכויות לא לו תוך מתן הצעות לנחקר; כאילו לתובע נתונה הסמכות להכריע האם הנחקר יועמד לדין אם לאו. כך גם ביחס לאמירה ממנה ניתן להסיק כי התובע מעורב בהפיכה שלטונית, אמירה שלטענתו של התובע מטרתה לפגוע בתובע המשמש כשוטר וחוקר במשטרת ישראל, לבזותו ולפגוע במשלח ידו.

6. הנתבע הבהיר כי גם אם לא מדובר בציטוט מדויק, הרי שרוח הדברים שנאמרו על ידי התובע הינה זו ששוקפה במסגרת ההודעה. לשיטתו של הנתבע, דבריו שיקפו את עמדתו ביחס להתנהלותו של התובע; ככאלה הם נכתבו על ידו וזאת לאחר שנחשף במסגרת הדיווחים על עדותו של התובע ועל התנהלותו גם במקרה זה וגם במקרים אחרים.

7. עיון בתמלול החקירה מעלה כי התובע מציין פעמיים בפני הנחקר כי **"מה שיש לך בראש יכול להפיל ממשלות"**.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

הנחקר משיב "אני לא חושב ולא מאמין שיש לי מפתח לא להפיל את ביבי ולא מישהו אחר".
התובע משיב לו- "ספר מה היה" ולאחר מכן אומר התובע לנחקר- "בוא נחליט אם... אם תספר
את האמת, נחליט אם יש לך את המפתח או אין לך את המפתח".

8. ראשית יש לבחון, האם הפרסום נשוא התביעה מהווה פרסום לשון הרע כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע.

החוק מגדיר לשון הרע בסעיף 1 כדלקמן-

"דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצד;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

יודגש כי על פי הוראות הדין אין צורך להוכיח קיומה של פגיעה בפועל בשמו הטוב של האדם אלא די בכך שהפרסום "עלול" להביא למצבים המנויים בחלופות בסעיף 1 לחוק (ראו ע"א 8345/08 נתן נ' מכרי (27.7.11)).

בנוסף קבעה פסיקת בית המשפט כי המבחן לבחינת השאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע הינו המבחן האובייקטיבי לפיו פרסום ייחשב לשון הרע רק אם ייתפס ככזה על ידי האדם הסביר (ראו ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פד"י לא (2) 281).

9. אשר למסגרת הנורמטיבית אותה על בית המשפט לבחון, ההכרעה בשאלת חיובו של התובע כלפי התובע בעילה של לשון הרע נבחנת בהליך הכולל ארבעה שלבים:

בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת;

בשלב השני, יש לבחון האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק;

בשלב השלישי, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק;

השלב האחרון, אשר נבחן ככל ששלושת השלבים הקודמים מתקיימים, הוא שלב הפיצויים (ראה ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (4.8.08)).

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
10. טענת התובע הינה כי הפרסום כולל ציטוט שלא נאמר על ידו ולפיכך תוכנו ממנו עולה כי לתובע סמכות להחליט אם הנחקר יועמד או לא יועמד לדין, מהווה לשון הרע. בדבריו ציין כי גם אם נחתם הסדר עד מדינה מול נחקר אין בכך כדי להביא לאיון האפשרות להעמידו לדין.
11. כאמור לעיל, לשון הרע תחשב ככזו אם תיתפס באופן זה על ידי האדם הסביר- וספק אם האדם הסביר עוסק בדקויות זהות הגורם במשטרת ישראל או בפרקליטות המדינה המוסמך להציע לנחקר לחתום על הסדר עד מדינה. אותו "אדם סביר" אינו יודע אם התובע הוא הגורם המוסמך להציע הצעה כזו- אולם אין ספק כי קיים גורם מוסמך להציע הצעה כזו וכי הסכם זה מותנה בשיתוף פעולה של הנחקר עם גורמי החקירה. במובן זה, לא ברור מהו לשון הרע אליו מתייחס התובע. התובע, מתוקף תפקידו כחוקר, מודע למגבלות הקיימות בחקירה לעניין הגעה להסכמות שיובילו להסכם עד מדינה ובכלל זה לתרגילי חקירה קיימים; כך עלה מחקירתו כפי שהובאה על ידי הנתבע במסגרת הציטוטים שהוגשו לתיק בית המשפט ביום 15.10.25. רוצה לומר, התובע מאשר כי החקירה מנוהלת תחת אותן מגבלות כאשר הוא אינו יכול להציע מפורשות לנחקר לשתיף פעולה כדי להפוך לעד מדינה אולם רמיזות כאמור הינן לגיטימיות.
- כאשר התובע אומר לנחקר כי לאחר שמיעת האמת מפיו "נחליט אם יש לך מפתח או אין לך מפתח" פרשנות סבירה של הדברים הינה כי התובע מציג בפני הנחקר אפשרויות להמשך ההתנהלות על בסיס מה שיאמר על ידו ובכך כי בידיו אפשרות לבחור גם קיומו של הליך (בין אם בעניינו או בעניינם של מושאי החקירה).
12. במבחן האדם הסביר- הוא המבחן הרלוונטי באשר לשאלת היות הפרסום מהווה לשון הרע אם לאו- לא מצאתי כי האמירה שלכאורה מצוטטת מפיו של התובע מהווה הכפשה או אמירה שאינה עומדת בקנה אחד עם אמירות אחרות מדויקות יותר של התובע. אמירה זו אינה מביאה לפגיעה בתובע ובמעמדו אף שאינה משקפת את שנאמר על ידו באופן מדויק. לא מצאתי לקבוע כי לעובדה שחלקו הראשון של המשפט מצוי בגרשיים של ציטוט כעילה מספקת לקבוע כי המדובר בלשון הרע שכן כאמור לעיל, דברים ברוח האמירה הנ"ל נאמרו על ידי התובע כפי שצוטטו בהמשך.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

זאת ועוד, גם אם הייתי סבורה כי יש מקום לקבוע כי המדובר בלשון הרע כהגדרתה בס' 1 לחוק, יש לבחון האם קיימת הגנה לנתבע ביחס לאותו ציטוט שאינו ציטוט של הדברים שנאמרו ע"י התובע.

כאמור לעיל, התובע אישר כי קיימת דרך מקובלת קבילה לצורך הצעה להפיכת נחקר לעד מדינה וזאת אינה באמצעות פניה ישירה אלא דין ודברים עקיף (וראו גם פרוטוקול הדיון מיום 15.9.25 עמ' 3 ומהציטוטים שהובאו מתוך עדותו של התובע במשפט רה"מ בה הוא מאשר כי כפרקטיקת חקירה רמז לנחקרים בדבר אפשרות שיתוף פעולה שיביאו לגיוסם כעדים) ובשים לב להקשר הדברים (האמירה – תספר את האמת ונראה אם יש לך מפתח). העובדה שהדברים הונחו בתוך מרכאות הציטוט אולם לא היו ציטוט מדויק אלא רוח הדברים עליהם העיד התובע עצמו לטעמי מצדיקה מתן הגנת "אמת דיברתי" הקבועה בס' 14 לחוק- כאשר לעניין זה העובדה שאין המדובר בציטוט מדויק אלא ברוח הדברים שעלו מעדותו של התובע מהווה פרט לוואי לעניין זה.

התנאי המכריע לסיווג פרט כ"פרט לוואי" הוא היעדר פגיעה של ממש. המבחן המקובל בפסיקה הוא השוואתי: האם הפגיעה שנגרמה מהפרט השגוי שונה מהותית מהפגיעה שהייתה נגרמת אילו תוארה המציאות במדויק. אם ההבדל בין הנזק המסתבר מהפרסום השגוי לבין הנזק מהאמת הוא זניח, הפרט ייחשב לפרט לוואי.

כאמור- חרף העובדה שאין המדובר בציטוט, הרי שהתובע בעדותו אישר כי החקירות כללו אלמנטים של רמיזות ביחס להפיכה לעדי מדינה- ולא נטען בציטוט כי התובע עצמו הוא המוסמך לקבל החלטות בנושא.

13. אין משמעות הדברים כי יש מקום לאפשר שיח הכולל השמצות פרועות שאין בינן לבין מושא הפרסום דבר.

אולם פרסום כאמור, הכולל התייחסות ברורה לעמדת הנתבע ביחס לאופן מילוי תפקידו של התובע, כאשר גם אם המדובר בציטוט שאינו מדויק, אינו תלוש מהמציאות וכאמור, בשים לב למבחן האדם הסביר, אני קובעת כי אין המדובר בלשון הרע כהגדרתה בחוק.

14. באשר לדברי הנתבע "ככה נראית ההפיכה המשטרית האמיתית" – ביחס לאמירה זו גם אם ייקבע כי המדובר בלשון הרע (ואבהיר כי קביעה כאמור אינה נטולת ספקות כפי שיובהר להלן), עדיין יש מקום להעניק לה הגנת הבעת דעה הקבועה לחוק. קריאה פשוטה של הפרסום מביאה להבנה כי זו עמדת הנתבע ביחס להתנהלות ההליך והתנהלותו של התובע.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 42080-03-25 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

15. בשנים האחרונות השיח בעניין "הפיכה שלטונית" הפך נפוץ בציבוריות הישראלית כאשר גורמים רבים מאשימים גורמים אחרים בניסיון לביצוע הפיכה שלטונית. לעניין זה חשוב לציין שקיים שוני בשיח הראוי המבחין בין אנשי ציבור ועובדי ציבור. בעוד אנשי ציבור בוחרים לפעול לקידום עמדותיהם ודעותיהם, עובדי ציבור מחויבים לפעולה בהתאם לכללים המותווים להם בדין ובהנחיות לפיהן הם פועלים. שוני מרכזי נעוץ ב"כלי העבודה" העומדים לרשות התובע: לנבחרי ציבור יש נגישות גבוהה לתקשורת המאפשרת להם להגיב ב"פרסום נגדי" ולהגן על שמם. לעומתם, עובדי ציבור (כגון שוטרים או תובעים) כבולים לעיתים לכללי משמעת האוסרים עליהם לנהל דו-שיח פומבי עם מבקריהם, ולכן הם נזקקים להגנה משפטית חזקה יותר.
- עם זאת בשים לב לאינטרסים הנוגדים בכל תביעות לשון הרע העוסקות בפרסום – הזכות לשם טוב למול חופש הביטוי, יש לפעול על מנת להביא ליצירת אווירה המאפשרת חופש ביטוי נרחב אך תוך הקפדה על שמו הטוב של נשוא הפרסום.
- בנוסף, יש להבחין בין פרסום עובדה לבין הבעת דעה. פרסום עובדה אמור לשקף מציאות אובייקטיבית, בעוד שהבעת דעה משקפת הליך מחשבתי סובייקטיבי. הבעת דעה יכולה להתייחס לעניינים שאינם ניתנים לסיווג כאמת או שקר, אך גם לתאר מצב עובדתי אם היא מנוסחת כדעה.
16. על פניו, יש בסיס לטענת התובע לפיו הפרסום ממנו משתמע שהוא משתתף בהפיכה משטרית מטרתו הוצאת דיבתו של התובע. בהיותו של התובע איש משטרה, האדם הסביר מצפה ממנו לשמירה על שלטון החוק. המינוח "הפיכה משטרית" מתקשר עם תפיסה שלילית של גורם הפועל אקטיבית נגד הממשלה שנבחרה באופן דמוקרטי. בשים לב ליתר הפרסום, נראה כי פרשנות סבירה של הדברים הינה כי הנתבע מבקש למתוח ביקורת חריפה על התנהלות התובע ומשכך, כאמור, ניתן למצוא בייחוס השתתפות בהפיכה שלטונית ללשון הרע נגד התובע.
17. יש מקום לציין עם זאת, כי מסקנה זו אינה נקיה מספקות. כאמור לעיל, השימוש בהתייחסות להפיכה שלטונית הפך נפוץ וכמיוחס על ידי הצדדים השונים לויכוח הציבורי הער לא אחת עובדי ציבור שונים "מואשמים" בסיוע לאותה הפיכה שלטונית (המבוצעת, כמובן, על ידי הצד שכנגד). משכך, יתכן וקם ספק אם המדובר בביטוי משפיל או שמא אין המדובר בביטוי כזה.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

עם זאת, לצורך הדיון, אצא מנקודת ההנחה כי הביטוי המדובר עולה כדי לשון הרע.

18. גם אם אקבל את טענת התובע כי האמירות המיוחסות לו מהוות לשון הרע בהיותן מכוונות לבזות את התובע, עדיין יש לבחון האם קיימת לנתבע אחת ההגנות הקבועות בדיון. הנתבע טען לקיומן של שתיים-הגנת אמת בפרסום (סעיף 14) והגנת הבעת דעה (סעיף 15(4)).

19. ביחס להגנת אמת בפרסום-לא מצאתי בחומרים שהוגשו על ידי הנתבע דבר התומך בטענות כי התובע פעל בניגוד לסמכויותיו, פעל להטיית הדיון או כל קביעה דומה המביאה למסקנה כי התובע אכן משתתף פעיל בהפיכה שלטונית.

אין באמור כדי להביע עמדה ביחס לעדות שמסר במהלך הדיונים בעניינם בוצע הפרסום ובית המשפט הדן בהליך הפלילי יקבע במידה ויידרש לכך קביעות באשר להתנהלותו של התובע ואם נפל בה פגם.

כך גם ביחס לאמירה שעניינה "הפיכה משטרית" כאשר לא ניתן להצביע על קשר או הקשר הרלוונטי לעניין התובע.

20. משכך נותר לבחון את הגנת הבעת דעה. הגנת תום הלב הנוגעת להבעת דעה על נפגע בתפקיד ציבורי או בקשר לעניין ציבורי, מבטאת צורך באיזון מיוחד בין חופש ביטוי להגנה על שמו של אדם במסגרת השיח הציבורי, כאשר היקף ההגנה הניתן לאמירה הפוגענית, הנאמרת בגדרו של השיח הציבורי, רחב יותר מזה הניתן לפגיעה המצטמצמת לתחום עולמם של פרטים ביחסיהם ההדדיים.

ביישמו את הגנת תום הלב בהקשר זה, יביא בית המשפט בחשבון את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, ובין היתר, עד כמה הפרסום ברבים, תוך פגיעה בשמו הטוב של הנפגע, היה נחוץ להשגת תועלת ציבורית, והאם התועלת שבפרסום גוברת על הנזק הצפוי לשמו הטוב של הנפגע (ראו ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון, פד"י נו(2) 607 (2002); רע"א 10771/04 רשת תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרופ' משה אטינגר, פד"י נט(3) 308 (2004)).

חרף כל אלה, המשקל המיוחד הניתן לחופש הביטוי במישור הציבורי אינו בלתי מוגבל. הוא נבחן על פי מהותו וטיבו בנסיבות המקרה.

הוא נשקל מצד אחד, על פי מידת חשיבותו האמיתית לחופש הביטוי. מנגד, הוא נבחן על פי מהותה ומידתה של הפגיעה בשמו הטוב ובכבודו של האדם. גם איש ציבור החושף עצמו למערבולת החיים הציבוריים ומסכים בכך לקבל על עצמו מידה מסוימת של נטל חשיפה וביקורת ציבורית, אינו הופך בכך את שמו הטוב ואת

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 42080-03-25 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

כבודו האנושי להפקר. החוק לא התיר בכל מצב מעשי השמצה והשתלחות באנשי ציבור בשם חופש הביטוי, ולא היקנה הגנה לפוגע גם אם הביטוי הוא הבעת דעה על איש ציבור, בנסיבות בהן לא נתקיים בפוגע יסוד של תום לב (ראו על"ע 9/87 עו"ד הופר נ' הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין, פד"י מה(2) 586 (1991), 592; על"ע 8838/00 עו"ד שמחה ניר נ' הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין, פד"י נו(2) 169 (2001), 172-3; על"ע 4743/02 עו"ד שמחה ניר נ' הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין (פורסם בנבו), 7.7.05)).

21. הגנת הבעת דעה בהתאם להוראות סעיף 15(4) לחוק קמה לנתבע בהתקיים שני תנאים מרכזיים: ראשית, על הפרסום להיות "הבעת דעה" על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי, ציבורי או בקשר לעניין ציבורי; שנית, על המפרסם להוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב. הגנה זו רלוונטית במיוחד במקרים שבהם הפרסום אינו אמת או שלא ניתן להוכיח את אמיתותו, שכן להבדיל מהגנת "אמת הפרסום", תחולתה אינה תלויה בנכונות הדברים. וראו דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (18.09.2014).

התנאי המקדמי לקיומה של הגנה הוא סיווג הביטוי כדעה ולא כעובדה. המבחן העיקרי לכך הוא מבחן "הרושם הכללי" שיוצר הפרסום בעיני הקורא הסביר, תוך בחינה אם מדובר בתיאור מציאות אובייקטיבית או בעמדה סובייקטיבית. הפסיקה נוטה לסווג ביטויים כהבעת דעה במקרי ספק, במיוחד כשמדובר בביקורת על אנשי ציבור, כדי למנוע אפקט מצנן על חופש הביטוי. להרחבה בנושא ראו ברק מדינה, דיני זכויות האדם בישראל (2016), פרק 3 חופש הביטוי עמ' 545.

22. תום הלב נבחן לפי אמונתו הכנה של המפרסם באמיתות דבריו, כוונתו (היעדר זדון) ומידתיות הפרסום. סעיף 16 לחוק קובע חזקות: אם הפרסום לא חרג מהסביר בנסיבות העניין, חזקה שנעשה בתום לב. מנגד, חזקה שנעשה שלא בתום לב אם המפרסם לא האמין באמיתות הדברים, לא נקט אמצעים סבירים לבדיקתם, או התכוון לפגוע במידה גדולה מהסביר וזאת כפי שנקבע ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (12.11.2006).

23. תנאי נוסף להחלת ההגנה הוא שהדעה המובעת תהיה כזו שניתן להסיק באופן סביר מהתשתית העובדתית שהוצגה. אין הכוונה שהדעה חייבת להיות המסקנה היחידה או ה"נכונה" ביותר, אלא שהיא אינה חורגת לחלוטין מההיגיון ביחס לעובדות האמת שעליהן היא נשענת.

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 42080-03-25 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

24. התובע ציין כי ייחוס השתתפות בהפיכה משטרית פוגעת בו דווקא בשל עיסוקו כשוטר.

לטעמי, שוטרים, כעובדי ציבור, נדרשים להיות בעלי "עור עבה" במידה סבירה ולהיות מסוגלים לשאת הערות פוגעניות בדרגה מסוימת, יותר מאדם שאינו שוטר. זאת, לאור החוסן הנדרש מהם בתפקידם.

עם זאת, קיימים גבולות לחופש ביטוי זה, במיוחד כאשר מדובר באמירות משפילות המפורסמות באופן נרחב.

לעניין זה אני מצטרפת להערותיו של כבוד השופט ויצנבליט בתא"מ (שלום הרצ') 4374-11-19 גיל ניצן נ' עמוס גואטה (14.5.2022).

לא ניתן להתעלם מהקשר הדברים: הנתבע הינו דובר תנועת הליכוד, המתבטא בעניינו של אחד מחוקרי תיקי ראש הממשלה. הטיית הכותב אינה נעלמת מעיני הקורא ומשהנתבע מצרף את האמור לדברי התובע במסגרת חקירתו ולציטוט מפי המפכ"ל לשעבר, המסקנה המתבקשת מהדברים הינה כי האמור בפרסום שמשקף את דעתו של הנתבע ביחס להתנהלות התובע ולא לקביעה עובדתית ביחס להשתתפותו של התובע בהפיכה שלטונית.

אין המדובר באמירה בוטה או פוגענית; גם אם המדובר באמירה חריפה, מצופה כי כל עוד היא מצויה במסגרת הבעת דעה על תפקודו של התובע במסגרת עבודתו והיא אינה מייחסת לו פעילות עבריינית שאינה קשורה למסגרת מילוי תפקידו- הרי שחופש הביטוי ראוי שיכיל את ההתבטאות.

25. לצורך הדוגמא יובהר כי לו היה הנתבע מאשים את התובע בגניבה מהקופה הקטנה במשרד, היה מקום לקבוע כי המדובר בהוצאת לשון הרע.

בענייננו, ההתבטאות מתייחסת ישירות לפעולתו של התובע במסגרת תפקידו ומתייחסת ביקורת עליה. הבדברים מתקבלים כהבעת דעה של הנתבע על התנהלות התובע הראויה להגנה מטעמי חופש הביטוי.

26. הפרסום בוצע בחשבונו של הנתבע ברשת "X", בסמוך לעדותו של התובע במסגרת משפט ראש הממשלה, הביא ציטוט חלקי של תמלול החקירה עליו נחקר התובע והביע את דעתו על התנהלותו של התובע- המדובר בפרסום שאינו עולה על הסביר, המביע את דעתו של הנתבע על התנהלות התובע ומשכך עומדת בחזקת תום הלב הנדרשת בסעיף 16.

התובע לא הצביע על פרסומים נוספים של הנתבע שעשויים להצביע על ניסיון רדיפה והיו יכולים להביא לשלילת חזקת תום הלב (וראו ת"א (שלום חי') 58464-09-20 רג'א זעאתרה נ' גרי קורן

בית משפט לתביעות קטנות ברמלה

ת"ק 25-03-42080 קנר נ' לוי

תיק חיצוני:

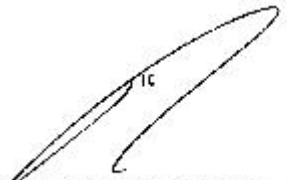
1 ((2.5.2024)) ולפיכך אני מוצאת כי המשפט "כך נראית ההפיכה השלטונית האמיתית" חוסה
2 תחת הגנת הבעת דעה ודין התביעה להידחות.
3

4 27. לסיום, אבקש לציין את המובן מאליו- ראוי כי המחלוקת הציבורית הקיימת תנוהל מתוך כבוד
5 הדדי; יש לקוות כי הצדדים כולם יאפשרו קיומו של שיח ער תוך שמירה על גבולות ביטוי שאינם
6 משפילים, עולבים או מבזים; יש לפעול להותרת עובדי הציבור מחוץ לגבולות הויכוח מתוך
7 הבנה שהם עושים עבודתם אולם גם במקום בו מוטחת בהם ביקורת הרי שכל עוד אין המדובר
8 בביקורת בוטה, בשפה ירודה ופוגענית – יש מקום לאפשר לשיח הציבורי להכיל ביקורת כאמור.
9 ככל והשיח הציבורי יעוצב על ידי הציבור ולא על ידי הבאת כל מחלוקת לבחינת ביקורת
10 שיפוטית, נראה כי הציבור עשוי להפיק תועלת מגיבוש גבולות שיח במסגרת השיח עצמו.
11

12 28. לאור הנימוקים שניתנו- יישא כל צד בהוצאותיו.
13

14 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין בתוך 30 יום לבית המשפט המחוזי מרכז שבלוד.
15
16
17

18 ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ו, 09 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.
19

20 אביגיל פריי, שופטת, סגנית הנשיא
21